ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีทาการเกษตร ของเกษตรกร อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

สรายุ มันตาพันธ์^ก

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการใช้สารเคมีทางการเกษตร การเจ็บป่วย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยของ เกษตรกร อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือเกษตรกร จำนวน 350 หลังคาเรือน สุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้แอพพลิเคชั่น อสม. ออนไลน์ ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม 2563

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างเคยเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร ร้อยละ 77.43 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 81.92 เป็นเจ้าของพื้นที่ทำการเกษตร ร้อยละ 16.97 รับจ้างเก็บ เกี่ยว ร้อยละ 11.81 รับจ้างฉีดพ่นสารเคมีทางการเกษตร ร้อยละ 4.43 ปัจจุบันยังคงเกี่ยวข้องกับการ ใช้สารเคมีทางการเกษตร ร้อยละ 69.71มีการปรับมาทำการเกษตรในรูปแบบปลอดสารเคมีแทน ร้อยละ 9.96 กลุ่มตัวอย่างมีคนในครอบครัวเคยเจ็บป่วยจากพิษของสารเคมีทางการเกษตร จำนวน 44 หลังคาเรือน ร้อยละ 12.57 โดยพบอาการชาปลายมือเท้า ร้อยละ 81.39 รองลงมามีอาการมือสั่น เดินเซ หรือเป็นโรคพาร์กินสัน ร้อยละ 25.58 โรคผิวหนังอักเสบ ร้อยละ 16.27 และโรคไตเสื่อม ร้อยละ 6.98 ผลการวิเคราะห์ Multiple logistic regression พบว่า การรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทาง การเกษตร (OR_{อต่}= 2.46, 95% CI = 1.04 – 5.88) มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ (p-value<0.05) อธิบายได้ว่าผู้ที่รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร มีโอกาสเสี่ยงที่จะ เจ็บป่วยสูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่น ๆ ถึง 2.46 เท่า เสนอแนะผู้รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ควรมีการป้องกันตนเองและเกษตรกรควรมีการใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ถูกวิธีหรือ ปรับมาใช้ รูปแบบการทำเกษตรแบบปลอดสารเคมี

คำสำคัญ : สารเคมีทางการเกษตร, เกษตรกร, การเจ็บป่วย

Corresponding Author: Sarayu Muntaphan. Email: sarayu199520@gmail.com

¹นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ โรงพยาบาลเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

Received: March 27, 2021; Revised June 14, 2021; Accepted June 14, 2021

FACTORS RELATED TO ILLNESS FROM THE CHEMICAL PESTICIDES ON FARMERS AT WIANG KAO DISTRICT, KHON KAEN PROVINCE

Sarayu Muntaphan¹

ABSTRACT

This study is cross-sectional descriptive research. The purpose was to study the use of agricultural chemicals, morbidity, and factors related to illness from the chemical pesticides on farmers at Wiang Kao District, Khon Kaen. Subjects were 350 farmers' households in Wiang Kao district. Multi-stage random sampling. Collect information from interviews. By using the application volunteer online between January to August 2020. The results of the study of the sample were 77.43% related to the use of agricultural chemicals, 81.92% of occupations were farmers, owning agricultural land 16.97%, workers harvesting agricultural products 11.81%, workers spraying agricultural chemicals 4.43%, currently still involved in the use of agricultural chemicals 69.71% and there were 9.96% of the samples who stopped using agricultural chemicals and adapted to do agriculture in a chemical-free form. By using natural methods such as land improvement, mixed farming, bio-fermented water, BT bacteria and animal manure, etc. 12.57% (44 households) of the sample had an illness from agricultural chemical poisoning. The symptoms of numbness of the hands and feet 81.39%, followed by trembling hands, ataxia or Parkinson's disease 25.58%, followed 16.27% of dermatitis, and 6.98% of nephrotic syndrome. The analysis of multiple logistic regression was found that workers harvesting agricultural products (ORadi = 2.46, 95% CI=1.04-5.88) were associated with illnesses that were significant statistically (p-value <0.05). Explain that those who workers harvesting agricultural products 2.46 times more likely to get sick than other groups of farmers. However, workers harvesting agricultural products should have their own protection. Also, farmers should use agricultural chemicals properly and recommend chemical-free farming.

Key words: Agricultural Chemicals, Farmers, Illness

_

¹ Public Health Technical Officer, Practitioner Level, Wiang Kao Hospital, KhonKaen

บทน้ำ (Introduction)

ประเทศไทยเป็นประเทศ เกษตรกรรม จากสถิติข้อมูลในปี 2559 พบว่า ประชากรไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกร โดยมีจำนวนผู้ขึ้นทะเบียน เกษตรกรรวมทั้งสิ้น 7,942,582 คน¹ ซึ่งในปี พ.ศ. 2560 พบว่ามีการนำเข้าสินค้าประเภท สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเป็นมูลค่ามากถึง 27,363 ล้านบาทและมีแนวโน้มที่จะใช้มากขึ้นในทุกๆ ปี² จากรายงานของกระทรวง สาธารณสุขในปี พ.ศ. 2562 พบว่ามีผู้ป่วยที่ ป่วยด้วยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จำนวนมากถึง 6,008 คน คิดเป็น 13.14 คนต่อแสน ประชากร³

จังหวัดขอนแก่นมีประชากร จำนวน 1,792,596คน ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมถึง 55% ของครอบครัวทั้งหมด พื้นที่ทั้งหมด ช้านักงานสาธารณสุขจังหวัด ขอนแก่น ได้เก็บรวบรวมข้อมูลการเจ็บป่วย ในประเด็นโรคจากการประกอบอาชีพ ประเภทพิษจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในปี พ.ศ. 2558 – 2562 พบว่า มีผู้ป่วยในจังหวัด ขอนแก่น จำนวน 256, 97, 426, 123 และ 53 คน ตามลำดับ คิดเป็นอันตราป่วย 17.94, 6.80 , 32.42, 8.64 และ 3.91 ต่อแสน ประชากร ตามลำดับ และจากสถิติข้อมูล ปี 2562 พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ป่วยจากพิษ สารกำจัดศัตรูพืชอยู่ในกลุ่มอายุ 15 – 59 ปี

ร้อยละ 54.72 ของผู้ป่วยทั้งหมด อาชีพที่ป่วย มากที่สุดคืออาชีพเกษตรกร ร้อยละ 50.94⁵ ทั้งนี้การใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ไม่ถูกต้อง นอกจากจะส่งผล เสีย ต่อสุขภาพของ เกษตรกรแล้ว ยังสามารถส่งผลกระทบต่อ ผู้บริโภค ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ การเกษตร และสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วย⁶

คำเภคเวียงเก่า มีพื้นที่ในการเกษตร ประมาณ 3 ใน 4 ของพื้นที่ทั้งหมด เกษตรกร ในชุมชนส่วนใหญ่นิยมปลูกอ้อย ข้าว มัน สำปะหลัง และผักสวนครัว ทั้งนี้ยังพบว่ามี การใช้สารเคมีทางการเกษตรเพื่อกำจัด ศัตรพืชและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร จาก การศึกษาสถานการณ์การใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืชและการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดจาก การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชย้อนหลังพบว่า ประชาชนมีคาการเจ็บปรยจากสารเคมีทาง การเกษตร เช่น โรคหคาเห็ด วิ่งเวียน คาเจียน แน่นบริเวณหน้าอก รวมถึงเป็นแผลเรื้ครั้งคัน เนื่องจากการสัมผัสสารเคมี เป็นต้น ดังนั้น เครือข่ายบริการสุขภาพอำเภอเวียงเก่า ได้ ตระหนักถึงปัญหาสุขภาพที่เกิดจากการใช้ สารเคมีทางการเกษตรของเกษตรกร ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นใน การเฝ้าระวังปัญหาด้านสุขภาพ ประกอบกับ วางแผนในการส่งเสริมความรู้ในเรื่องของการ ใช้สารเคมีและการป้องกันต้นเองจากการใช้ สารเคมีกำจัดศัตรูพืชได้ถูกต้องเหมาะสมใน

กลุ่มเกษตรกรในอำเภอเวียงเก่า จังหวัด ขอนแก่น

วัตถุประสงค์ (Objective)

- เพื่อศึกษาการใช้สารเคมีทาง การเกษตรของเกษตรกรอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
- 2. เพื่อศึกษาการเจ็บป่วยของ เกษตรกรอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
- 3 . เพื่ อ ศึ ก ษ า ปั จ จั ย ที่ มี
 ความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยของเกษตรกร
 อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การศึกษาครั้งนี้มีรูปแบบการศึกษา เชิงพรรณนาแบบภาพตัดขวาง

- 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.1 **ประชากร** การศึกษาครั้งนี้ ประชากรคือตัวแทนแต่ละหลังคาเรือน ของ ประชนในอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งหมด 4,752 หลังคาเรือน จำนวน ทั้งหมด 3 ตำบล 36 หมู่บ้าน⁷
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คำนวณขนาด ตัวอย่างด้วยสูตรการประมาณค่าสัดส่วนของ ประชากร ดังนี้

$$\label{eq:number} {\sf N} = \frac{{\sf N} {\sf Z}_{\alpha/2}^2[P(1{-}P)]}{[e^2(N{-}1)]{+}[{\sf Z}_{\frac{\alpha}{2}}^2\,P(1{-}P)]}$$

N = ประชากร จำนวน 4,752 หลังคาเรือน, n = ขนาดตัวอย่าง (หลังคาเรือน)

 $\square_{\perp/2}$ = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 1.96 เมื่อกำหนดให้ความเชื่อมั่น 95%

P = สัดส่วนใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เท่ากับ 0.52⁸

e = ความคลาดเคลื่อนของค่าประมาณที่แตกต่างไปจากค่าจริง กำหนดให้ไม่เกิน 5% (0.05)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณได้เท่ากับ 347 หลังคาเรือน เพื่อ ความครอบคลุมและลดการสูญเสีย จึงเพิ่ม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็น จำนวน 350 หลังคาเรือน โดยเกณฑ์การคัดเข้าคือตัวแทน ของหลังคาเรือนที่ตอบข้อมูล ต้องมีชื่อใน ทะเบียนบ้านที่อยู่อาศัย และยินยอมให้ อสม.

เก็บข้อมูลและเกณฑ์คัดออกคือ กลุ่มตัวอย่าง ไม่สะดวกใจหรือไม่ยินยอมในการให้ข้อมูล

1.4 การสุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ประกอบด้วย

- 1) สุ่ม แบบ Stratified Random Sampling แบ่งขนาดตัวอย่างออกเป็น 3 ตำบล คำนวณขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละ ตำบล (Proportionate Stratified Random Sampling)
- 2) สุ่มแบบ Cluster Sampling โดย การสุ่มจำนวนหมู่บ้านจะขึ้นอยู่กับจำนวน ข้อมูลที่อาสาสมัครประจำหมู่บ้านได้ใช้แอป พลิเคชัน อสม.ออนไลน์ เก็บข้อมูล และการ สุ่มในการเลือกหมู่บ้านของแต่ละตำบลจะใช้ การจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement)
- ตำบลในเมืองมีทั้งหมด 15
 หมู่บ้าน สุ่มเลือกมา 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 2
 จำนวน 51 หลังคาเรือน หมู่ 4 จำนวน 55
 หลังคาเรือน และหมู่ 5 จำนวน 62 หลังคา เรือน รวมเป็น 168 หลังคาเรือน
- ตำบลเมืองเก่าพัฒนามีทั้งหมด 10 หมู่บ้าน สุ่มเลือกมา 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 จำนวน 69 หลังคาเรือน กับหมู่ 8 จำนวน 24 หลังคาเรือน รวมเป็น 93 หลังคาเรือน
- ตำบลเขาน้อยมีทั้งหมด 11 หมู่บ้าน สุ่มเลือกมา 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 จำนวน 20 หลังคาเรือน หมู่ 5 จำนวน 34 หลังคา เรือน และหมู่ 10 จำนวน 35 หลังคาเรือน รวมเป็น 89 หลังคาเรือน
- สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน จากเลขทะเบียนบ้าน จากข้อมูลที่อาสาสมัคร

ประจำหมู่บ้านได้ใช้แอปพลิเคชัน อสม. ออนไลน์ เก็บข้อมูล

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์โดยใช้ แอปพลิเคชัน อสม.ออนไลน์ โดยแบบออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน ส่วนที่ 2 ข้อมูลการใช้สารเคมีทางการเกษตร และส่วน ที่ 3 การเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืช

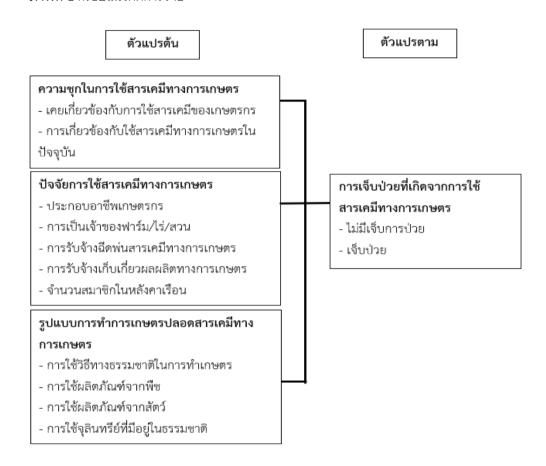
1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) วิเคราะห์การใช้สารเคมีทางการเกษตร รูปแบบการทำเกษตรปลอดสารเคมีทางการเกษตร และการเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรของเกษตรกรนำเสนอค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละค่าสูงสุดต่ำสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)
วิเคราะห์ปัจจัยที่ศึกษากับการเจ็บป่วยด้วย โรคจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรของ เกษตรกร ใช้สถิติ Multiple Logistic Regression ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%CI

1.7 การพิทักษ์สิทธิ์ ผู้วิจัยได้ คำนึงถึงหลักจริยธรรมการวิจัย โดยได้ขอ พิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์กับ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น เลขรหัส KEC63093/2563

ภาพที่ 2 กรคบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย (Result)

1. การใช้สารเคมีทางการเกษตร

1.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างคือตัวแทนของหลังคา เรือน มีจำนวนทั้งหมด 350 หลังคาเรือน จำนวนสมาชิกในหลังคาเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 คน หรือมีผู้อยู่อาศัยประมาณ 4 คน ต่อ 1 หลังคาเรือน จำนวนสมาชิกน้อยสุดคือ 1 คน จำนวน สมาชิกสูงสุดคือ 10 คน กลุ่ม ตัวอย่างเคยมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ สารเคมีทางการเกษตร จำนวน 271 หลังคา เรือน ร้อยละ 77.43 และปัจจุบันยังเกี่ยวข้อง หรือยังคงใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน 244 หลังคาเรือน ร้อยละ 90.04

สาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วน เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตรคือ ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 222 หลังคา เรือน ร้อยละ 81.92 เป็นเจ้าของพื้นที่ทำ การเกษตร จำนวน 46 หลังคาเรือน ร้อยละ 16.97 รับจ้างจืดพ่นสารเคมีทางการเกษตร จำนวน 12 หลังคาเรือน ร้อยละ 4.43 และ รับจ้างเก็บเกี่ยว จำนวน 32 หลังคาเรือน ร้อยละ 11.81 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละ ข้อมูลทั่วไปและการใช้สารเคมีทางการเกษตร

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในหลังคาเรือน		
- สมาชิกในหลังคาเรือน 1-4 คน	190	54.29
- สมาชิกในหลังคาเรือน 5 คนขึ้นไป	160	45.71
Mean = 4.39 S.D. = 1.86 Min = 1 Max = 10		
เคยเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร (n = 350)		
- เกี่ยวข้อง	271	77.43
- ไม่เคยเกี่ยวข้อง	79	22.57
การเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตรในปัจจุบัน (n = 271)		
- ยังคงเกี่ยวข้อง หรือยังใช้สารเคมี	244	90.04
- ปรับมาใช้รูปแบบการทำเกษตรแบบปลอดสารเคมีแทน	27	9.96
สาเหตุการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร (n = 271)		
- ประกอบอาชีพเกษตรกร	234	86.38
- เป็นเจ้าของพื้นที่ทำการเกษตร (เป็นเจ้าของฟาร์ม/ไร้/สวน)	46	16.67
- รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร	32	11.81
- เป็นผู้รับจ้างฉีดพ่นสารเคมี	12	4.43

1.2 รูปแบบการทำเกษตรปลอดสารเคมี ทางการเกษตร

กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้สารเคมี แต่ ปัจจุบันได้ปรับมาทำเกษตรรูปแบบปลอด สารเคมี จำนวน 27 หลังคาเรือน โดยใช้วิถี ทางธรรมชาติในการทำเกษตร ร้อยละ 96.30 การใช้ผลิตภัณฑ์จากพืช ร้อยละ 40.74 ใช้ จุลินทรีย์ที่มีอยู่ในธรรมชาติ ร้อยละ 40.74 และใช้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ร้อยละ 33.33

2. การเจ็บป่วยของเกษตรกร

2.1 การเจ็บป่วยของเกษตรกรที่เคย ใช้สารเคมีทางการเกษตร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้ สารเคมีทางการเกษตร มีบุคคลในหลังคา เรือนได้รับการเจ็บป่วย ร้อยละ 15.87 อาการ เจ็บป่วยที่พบสูงที่สุดคือ อาการชาตามปลาย มือปลายเท้า ร้อยละ 81.39 รองลงมาคือ มี อาการมือสั่น เดินเซ หรือเป็นโรคพาร์กินสัน ร้อยละ 25.58 (ตารางที่ 2)

ของเกษตรกร

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ การเจ็บป่วย

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ					
การเจ็บป่วยของเกษตรกรที่เคยใช้สารเคมีทางการเกษตร (n = 271)							
- ไม่เจ็บป่วย สุขภาพร่างกายปกติดี	228	84.13					
- เคยเจ็บป่วย	43	15.87					
โรคหรืออาการป่วยของเกษตรกรที่ใช้สารเคมีทางการเกษตร							
(ผู้ป่วยบางรายมีอาการร่วมหลายอาการ) (n = 43)							
- ชาปลายมือ ปลายเท้า	35	81.39					
- มือสั่น/เดินเซ/โรคพาร์กินสัน	11	25.58					
- โรคผิวหนังอังเสบ	7	16.27					
- ไตเสื่อม (ต้องทำการฟอกไต)	3	6.98					

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วย ของเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์อย่างหยาบ (Crude analysis) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การเจ็บป่วยของเกษตรกรทั้ง 8 ตัวแปร พบว่า มีปัจจัย 4 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการ เจ็บป่วยของเกษตรกร ได้แก่ เคยเกี่ยวข้องกับ การใช้สารเคมีทางการเกษตร (OR_{crude}= 14.71, 95% CI = 1.99 – 108.61) การ

เกี่ยวข้องกับสารเคมีทางการเกษตรใน ปัจจุบัน (OR_{crude}= 10.81, 95% CI = 2.57 – 45.55) การประกอบอาชีพเกษตรกร (OR_{crude}= 2.47, 95% CI = 1.15 – 5.33) และรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร (OR_{crude}= 3.16, 95% CI = 1.36 – 7.38) มี ความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ กับการเจ็บป่วย : การวิเคราะห์ตัวแปรเดี่ยว

ปัจจัยที่ศึกษา	Crude OR	95%CI	P-value
เคยเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร	14.71	1.99 – 108.61	0.008
ยังเกี่ยวข้องกับสารเคมีทางการเกษตรในปัจจุบัน	10.81	2.57 – 45.55	0.001
ประกอบอาชีพเกษตรกร	2.47	1.15 – 5.33	0.021
เป็นเจ้าของพื้นที่ทำการเกษตร	1.57	0.68 - 3.62	0.293
รับจ้างฉีดพ่นสารเคมี	1.41	0.30 - 6.65	0.665
รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร	3.16	1.36 – 7.38	0.008
การทำเกษตรกรในรูปแบบปลอดสารเคมี	3.99	0.53 – 30.19	0.180
จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 4 คน	1.85	0.98 – 3.52	0.059

ผลการวิเคราะห์อย่างละเอียด (Adjust analysis) โดยการวิเคราะห์ตัวแปร หลายตัว (Multiple logistic regression) พบ 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วย ของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (pvalue<0.05) คือ การรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิต

ทางการเกษตร (OR_{adj}= 2.46, 95% CI = 1.04 – 5.88) สรุปได้ว่า ผู้ที่รับจ้างเก็บเกี่ยว ผลผลิตทางการเกษตร มีโอกาสเสี่ยงที่จะ เจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ สูงกว่าคนปกติหรือผู้ ที่ไม่ได้รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร สูงถึง 2.46 เท่า (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการเจ็บป่วย : การวิเคราะห์ตัวหลายตัว

ตัวแปร	จำนวน	ป่วย	Crude	Adjusted	95%CI for	P -		
	(หลังคา	(%)	OR	OR	adjusted OR	value		
	เรือน)							
เคยเกี่ยวข้องกับการใช้เ	สารเคมีทางการ	าเกษตร						
- เคยเกี่ยวข้อง	271	43	14.71	2.56	0.14 – 45.45	0.521		
- ไม่เคยเกี่ยวข้อง	79	1	1					
การเกี่ยวข้องกับสารเคมีทางการเกษตรในปัจจุบัน								
- ยังคงเกี่ยวข้อง	244	42	10.81	5.78	0.75 - 44.40	0.091		
- ไม่เกี่ยวข้องแล้ว	106	2	1					

4	۷	9 6 1	~		٠	ت II	9	60	٠.	. 1
ตารางที่ 4	ความสม	พื้นธิระหวั	างตัวแบ	ไรต่าง ๆ	กับกา	รเจ็บป่วย	: การวเคร	กาะห์ตัวหล	ายตัว	(ମିପ)

ตัวแปร	จำนวน	ป่วย	Crude	Adjusted	95%CI for	P -		
	(หลังคา	(%)	OR	OR	adjusted OR	value		
	เรือน)							
ประกอบอาชีพเกษตรกร								
- ใช่	222	35	2.47	0.95	0.40 – 2.22	0.901		
- ไม่ใช่	128	9	1					
รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร								
- ใช่	318	35	3.16	2.46	1.04 – 5.88	0.04		
- ไม่ใช่	32	9	1	1				

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

(Discussion and Conclusion)

การใช้สารเคมีทางการเกษตร ของเกษตรกร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีความ
เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร
และยังเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมีทาง
การเกษตร สาเหตุคือ ประกอบอาชีพ
เกษตรกร เป็นเจ้าของพื้นที่ทำการเกษตร เป็น
ผู้รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร และ
เป็นผู้รับจ้างฉีดพ่นสารเคมีทางการเกษตร
โดยการทำเกษตรในอำเภอเวียงเก่า ส่วน
ใหญ่จะปลูกอ้อย ข้าว มันสำปะหลัง และผัก
สวนครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ
อภิมัณฑ์ สุวรรณราช และปัตพงษ์เกษสม
บูรณ์ พบว่าเกษตรกรในจังหวัดเลยส่วนใหญ่
ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชร้อยละ 88.80
การศึกษาของยลดา เพ็มศรีรัตน์ พบว่า

เกษตรกรจังหวัดสกลนครส่วนใหญ่ใช้สารเคมี ทางการเกษตร ร้อยละ 52.19 และการศึกษา ของยุทธการณ์ไทยลา¹⁰ระบุว่าการใช้สารเคมี กำาจัดศัตรูพืชของเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้มา นานกว่า 10 ปีขึ้นไป เนื่องจากสารเคมีช่วย เพิ่มผลผลิตช่วยลดต้นทุน ลดปัญหาโรคพืช ที่มากับน้ำและแมลงพาหะนำโรค เป็นต้น

รูปแบบการทำเกษตรปลอดสารเคมี
มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนทำเกษตรในรูปแบบ
ปลอดสารเคมี ส่วนใหญ่ นิยมใช้วิธีทาง
ธรรมชาติ เช่น ปรับหน้าดิน ใช้จุลินทรีย์ และ
ใช้ผลิตภัณฑ์จากพืช เช่น น้ำหมักชีวภาพ
เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของชนิกานต์
คุ้นนก และสุดารัตน์ พิมแสน¹¹พบว่า การใช้
สารชีวภาพ เช่น การนำพืชสมุนไพรที่หาได้
ภายในท้องถิ่นมาต้มกลั่นเพื่อนำไปใช้ฉีด
พ่นกำาจัดศัตรูพืชในนาข้าวทดแทนการใช้
สารเคมีงานวิจัยของอิศราภรณ์หงส์ทอง¹²

พบว่าเกษตรกรกลุ่มศึกษามีการนำสารสกัด จากสะเดาและจุลินทรีย์อีเอ็มมาใช้แทน สารเคมีกำจัดศัตรูพืชบางส่วนและงานวิจัย ของศศิธร แท่นทอง และคณะ ¹³ พบว่าในปี 2555 มีต้นทุนการผลิตลดลงจากปี 2554 เนื่องจากการใช้สารชีวภัณฑ์ในการปราบ ศัตรูพืชร่วมกับการปลูกข้าวถั่วเขียวและ หอมแดงแต่อย่างไรก็ตามเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังคงต้องการใช้สารเคมีต่อไปเนื่องจากมี ความเชื่อมั่นว่าสามารถเห็นผลได้จริงทันเวลา

2. การเจ็บเป็วยของเกษตรกร

กลุ่มตัวอย่างมีบุคคลในครอบครัว ได้รับการเจ็บป่วย ส่วนมากเป็นเกษตรกรที่ เคยใช้สารเคมีทางการเกษตร โดยการ เจ็บป่วยที่พบคือ มีคาการชาตามปลายมือ ปลายเท้า บางรายคาการมือสั่น เดินเซ เป็น โรคพาร์กินสัน เป็นโรคผิวหนังคักเสบ และ ป่วยเป็นโรคไตเสื่คม ทั้งหมดนี้สามารถเกิด จากการใช้สารเคมีทางการเกษตร^{3,14} ซึ่งมี โคกาสเกิดขึ้นกับเกษตรกรได้เมื่อสัมผัสกับ สารเคมีโดยไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันหรือ การปฏิบัติตนในระหว่างการใช้สารเคมีไม่ถูก วิธี ร่วมถึงผู้บริโภคและผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณ พื้นที่ ที่มีการใช้สารเคมีก็มีความเสี่ยงที่จะ ได้รับผลกระทบจากสารเคมี สอดคล้องกับ การศึกษาของพิมพร ทองเมือง และยุทธนา สุดเจริญ¹⁵อาการข้างเคียงที่เกิดกับกลุ่ม ตัวคย่างเกษตรกรที่พบจากการศึกษาในครั้ง นี้คือ อาการระคายเคืองผิวหนังเคืองตา ระคายเคืองผิวหนัง เวียนศีรษะ หลงลืม ปวด

ศีรษะ แน่นหน้าอก และอ่อนเพลีย เช่นเดียวกับการศึกษาของวรเชษฐ์ ขอบใจ และคณะ¹⁶ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาการ ระคายเคืองผิวหนัง เวียนศีรษะ เดินเซ และ ปวดศีรษะ

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีทาง การเกษตร

ผลการด้วยวิธี Multiple logistic regression ผลการวิเคราะห์พบว่า มีเพียงตัว แปรการรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทาง การเกษตร (OR_{adi}= 2.46, 95% CI = 1.04 – 5.88)ที่มีความสัมพันธ์กับการเจ็บป่วยของ เกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (pvalue<0.05) สรุปได้ว่าผู้ที่รับจ้างเก็บเกี่ยวมี โอกาศที่จะป่วยด้วยโรคที่มีสาเหตุมาจาก สารเคมีทางการเกษตร สูงกว่าเกษตรกรกลุ่ม อื่นๆ ถึง 2.46 เท่า อาจเนื่องมาจากต้องเก็บ เกี่ยวผลผลิตการเกษตรเป็นประจำและจาก หลายพื้นที่ ซึ่งมีโคกาสที่จะส้มผัสกับสารเคมี เป็นระยะเวลานานและหลากหลายชนิด ถ้า ไม่มีการป้องกันที่ถูกวิธีจะส่งผลต่อการ เจ็บป่วยได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ประกาศิต ทอนช่วย และเกษแก้ว เสียงเพราะ ¹⁶ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ อาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและ กล้ามเนื้อของเกษตรกรจังหวัดพระเยา พบว่า กลุ่มรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตมีโอกาสการ เจ็บป่วยหรือมีอาการผิดปกติทางร่างกายสูง ที่สุด

ทั้งนี้การป้องกันตนเองจากการสัมผัส สารเคมีทางการเกษตรไม่เพียงแต่ป้องกัน เฉพาะผู้ที่ฉีดพ่นสารเคมีทางการเกษตร เท่านั้น แต่ผู้ที่เก็บเกี่ยวผลผลิตควรมีการ ป้องกันตนเองที่ถูกต้อง เช่น การเก็บเกี่ยว ผลผลิตในระยะเวลาที่เหมาะสม อุปกรณ์ ป้องกันตนเอง รวมถึงวิธีเก็บเกี่ยว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะการพัฒนา

- 1) กลุ่มเป้าหมายลำดับแรกที่ หน่วยงานเกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของ เกษตรกรควรนำมาส่งเสริมและป้องกันใน การดูแลสุขภาพ คือ เกษตรกรกลุ่มประเภท การรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงเพราะต้อง สัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรอยู่ตลอด ช่วงเวลาที่รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิต ดังนั้นควร มีการสร้างความตระหนักถึงความอันตราย จากที่เกิดจากสารเคมีทางการเกษตร รวมถึง ส่งเสริมความรู้ในเรื่องของการป้องกันตนเอง การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องสำหรับเกษตรกร และ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุ หรือสัมผัสกับสารเคมีที่เป็นจับตราย
- 2) จากผลการวิจัยประเด็นที่ควร ดำเนินการ ได้แก่ การรณรงค์ลดการใช้ สารเคมีทางการเกษตร หากมีการให้ความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้องจะสามารถช่วยให้ เกษตรกรปลอดภัยต่อผลข้างเคียงที่อาจ เกิดขึ้นจากเคมีรวมถึงช่วยลดต้นทุนของ

สารเคมีที่ใช้ให้ลดลงได้ และช่วยสร้าง จิตสำนึกถึงอันตรายต่อสุขภาพ และ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ การเกษตรกรมีการทำการเกษตรแบบปลอด สารเคมีโดยการปรับมาใช้เกษตรอินทรีย์ และ ใช้วิธีทางธรรมชาติในการทำเกษตรเพิ่มมาก ขึ้น เช่น การใช้เทคนิคการปรับปรุงดินโดยใช้ ปุ๋ยอินทรีย์ การคลุมดิน การปลูกพืช หมุนเวียน เป็นต้น การใช้ผลิตภัณฑ์จากพืช เช่น น้ำหมักชีวภาพ การใช้ผลิตภัณฑ์จาก สัตว์ เช่น แมลงเบียน แมลงน้ำกินศัตรูพืช มูล สัตว์ เป็นต้น และการใช้จุลินทรีย์ในการทำ การเกษตร

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการ จัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพของเกษตรกร เช่น การคัดกรองเบื้อต้นกับเกษตรกรที่ เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ทางการเกษตร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการ เฝ้าระวังการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดจาก สารเคมีทางการเกษตร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้ง ต่อไป

ควรศึกษาต่อโดยศึกษาในลักษณะ การวิจัยกึ่งทดลอง และการวิจัยเชิง ปฏิบัติการ

1. ในกลุ่มเกษตรกรโดยเฉพาะกลุ่ม รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร เช่น การสร้างกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ ใช้สารเคมี และการป้องกันตนเองจากการ สัมผัสสารเคมีในลักษณะของงานวิจัยกึ่ง ทดลอง เพื่อนำกิจกรรมที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับ ประชาชนในคำเภอเวียงเก่าต่อไป

- 2. ในกลุ่มประชาชน ใช้งานวิจัยเชิง ปฏิบัติการ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น การพัฒนารูปแบบและหาแนวทางการ ป้องกันสารเคมีทางการเกษตร อำเภอเวียง เก่า จังหวัดขอนแก่นต่อไป
- 3. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ อัตราการเจ็บป่วยและไม่เจ็บป่วย จากการใช้ สารเคมีทางการเกษตร เท่ากับ 1 ต่อ 5 เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและการ เข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งต่อไป ควร พิจารณาและวางแบบการศึกษา โดยการ ปริมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาที่ เพิ่มมากขึ้น และควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจ เกี่ยวกับการเจ็บป่วยในลักษณะเดียวกันด้วย เช่น อายุ โรคประจำตัว พฤติกรรมการดื่มสุรา สูบบุหรื่

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgments)

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาชี้แนะและ ช่วยเหลือจากนายอดิเรก เร่งมานะวงษ์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น และ นายแพทย์สุรพงษ์ ผานาค ผู้อำนายการ โรงพยาบาลเวียงเก่า ที่ให้คำแนะนำและ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอดตั้งแต่ เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ขอขอบคุณ เครือข่ายบริการสุขภาพเวียงเก่า ที่ช่วยติดต่อ ประสานงานกับอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน และขอขอบคุณอาสามาสมัครประจำหมู่บ้าน ของอำเภอเวียงเก่า ที่เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล จนงานวิจัยสำเร็จลูล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กรมส่งเสริมการเกษตร. สถานการณ์ การเกษตรของประเทศไทย ประจำปี 2563. กรุงเทพฯ : กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์; 2563.
- เครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช.
 รายงานสรุปการนำเข้าวัตุอันตราย
 การเกษตร พ.ศ. 2560. [ออนไลน์].
 2560. [สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2563].
 เข้าถึงได้จาก:https://www.thaipan.org/topic/stat.
- กระทรวงสาธารณสุข. ผลกระทบต่อ สุขภาพจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ปี 2562.[ออนไลน์] 2563 [สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2563]. เข้าถึงได้จาก: http://envocc.ddc.moph.go.th/
- 4. ศูนย์อนามัยที่ 7. **การเกษตรในพื้นที่ ศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น**.[ออนไลน์]
 2563 [สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2563].
 เข้าถึงได้จาก: http://www.kkpho.go. h/
 i/index.php/component/attachments/
 download/5830
- 5. HDC. โรคจากการประกอบอาชีพ และสิ่งแวดล้อม.[ออนไลน์] 2563[

- สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563]. เข้าถึงได้ จาก:<u>kkn.hdc.moph.go.th/hdc/main/</u>
- 6. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.ผลกระทบ สารเคมีกำจัดศัตรูพืชต่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการเกษตรกระทรวง เกษตรและสหกรณ์; 2563.
- 8. ยลดา เข็มศรีรัตน์. การศึกษาพฤติกรรม การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว. สกลนคร: สำนักงานสาธารสุขสกลนคร; 2561.
- 9. อภิมัณฑ์ สุวรรณราช และปัตพงษ์เกษสม บูรณ์. พฤติกรรมการป้องกันตนเอง จากอันตรายในการใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืชของเกษตรกรในเขตพื้นที่ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย. ขอนแก่น: คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2558.
- 10. ยุทธการณ์ไทยลา.การใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืชของเกษตรกรบ้านแม่ช่อฟ้า ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัด ลำปาง [วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. พระ เยา: มหาวิทยาลัยพะเยา: 2555.
- 11. ชนิกานต์ คุ้นนก และสุดารัตน์ พิมแสน.
 พฤติกรรมการใช้สารกำจัดศัตรูพืชของ
 เกษตรกร ตำบลจคมทอง คำเภอเมือง

- จังหวัดพิษณุโลก. วารสารราชภัฏ เพชรบูรณ์สาร. ม.ค.-มิ.ย. 2557;16(1).
- 12. อิศราภรณ์หงส์ทอง.ผลกระทบของ สารเคมีกำจัดศัตรูพืชต่อสุขภาพ เกษตรกรกลุ่มปลูกหอมแดง ตำบลบึง บอล อำเภอยางชุมน้อย จังหวัด ศรีษะเกษ.[วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศา ส ต รม ห า บัณ ฑิ ต]. เชี ย งให ม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2552.
- 13. ศศิธร แท่นทอง และคณะ. การมีส่วนร่วม สำรวจการใช้สารเคมีในการเกษตรของ เกษตรกรตำบลชอนพี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารราชภัฏ เพชรบูรณ์สาร. ก.ค.-ธ.ค. 2555; 14(2).
- 14. กรมสุขภาพจิต. **ต้นต่อเซลล์ประสาท เสื่อมจากยาฆ่าแมลง**[ออนไลน์] 2562[
 สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563]. เข้าถึงได้ จาก: https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=29843
- 15. พิมพร ทองเมือง และยุทธนา สุดเจริญ. พฤติกรรมการใช้สารเคมีป้องกันและ กำจัดศัตรูพืชของชาวนาจังหวัด สมุทรสงคราม. ในการประชุมวิชาการ และนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและ นานาชาติ ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; 2558. หน้า 371-381.
- 16. วรเชษฐ์ ขอบใจ และคณะ. พฤติกรรม การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและ ระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสในเลือด

- ของกลุ่มเกษตรกรต้นน้ำ:กรณีศึกษา ชาวเขาเผ่าม้ง จังหวัดพะเยา. **วารสาร** วิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. ก.ค.-ก.ค. 2553:4(2).
- 17. ประกาศิต ทอนช่วย และเกษแก้ว เสียง เพราะ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอาการ ผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ ของเกษตรกรเก็บลิ้นจี้ จังหวัดพะเยา. วารสารสุขศึกษา. ม.ค.-มิ.ย. 2562;42(1).

